

godt ved, at selv om et enkelt Tilfælde kunde bruges, er der adskillige store industrielle Virksomheder, hvor en Forlængelse af Arbejdstiden netop vilde formindske Arbejdsløsheden, fordi Arbejdstidens Forlængelse vilde give en større Beskæftigelsesgrad, saa at Erhvervet derigennem blev mere lønnende.

Som sagt, jeg tror, at disse to Lovforslag ikke alene er overflødige, men ogsaa vil virke skadeligt. Man vil blive tvunget ind i en Spændetrøje, som man oven i Købet skal blive i længe, og som paa meget væsentlige Punkter gaar ud over de Forpligtelser, som Konventionen indeholder. Man beskæftiger sig her med Overarbejdstimer i en Grad, som slet ikke er paakrævet efter Konventionen, og der fastsættes Straf for Overtrædelse, ja, Straffen fastsættes med den mærkelige Indskrænkning, at hvis en Arbejder forbryder sig med Hensyn til Overarbejde og den Slags Ting, kan han kun straffes, naar hans Organisation ønsker det. Det er dog en mærkelig Undtagelse, at give Organisationen Ret til at fritage for Straf for Lovovertrædelser. Maaske jeg kan faa nogen Forklaring paa, hvorfor Organisationen skal have en saadan Ret.

Der er gjort nogle Forsøg — jeg kan maaske sige talrige Forsøg — paa at slappe Reglerne og gøre dem noget mere elastiske, men jeg maa sige, at der er jo overalt taget alle mulige Forbehold, hver Gang vi nærmer os Spørgsmaalet om Lempelse, hver Gang vi nærmer os Spørgsmaalet om Dispensation; først og fremmest skal naturligvis Arbejdere og Arbejdsgivere være enige, saa skal Arbejdsraadet indstille og endelig skal i de 99 af 100 Tilfælde Socialministeren bestemme. Det kan jo alt sammen være meget godt, men jeg har ikke den tilbørlige Tillid til Administrationens eller til Socialministerens Afgørelser, naar det drejer sig om Dispensationer; ikke en Gang i Tilfælde, hvor de paagældende Myndigheder tager et fornuftigt Standpunkt, er jeg sikker paa, at den højtærede Socialminister vil gøre det, saa jeg tilstaar, at dette er mig langt fra nogen Beroligelse, og jeg synes, at de seneste Begivenheder har givet mig Ret. Endelig mener jeg, at hele det internationale Synspunkt i ret væsentlig Grad har været dikterende for den højtærede Regering til at forelægge disse Lovforslag til Ratifikation af Konventionerne. Vi faar jo at vide, at vi bør ratificere, fordi det har hele Verden saa at sige gjort. Maa jeg have Lov til ganske kort at resumere, hvad Verden har gjort, i alt Fald en Del af Verden. Der er nu England — og ingen vil

jo benægte, at England har en vis Betydning som Industriland. England har ikke tiltraadt disse Konventioner og har ikke nogen Lovgivning paa dette Omraade. I visse Virksomheder er der en 8 Timers Arbejdsdag, maaske mindre, men den internationale Konvention har England ikke tiltraadt, og man har end ikke i sin sidste Trontale antydnet, at man vilde forelægge et Forslag i den Retning. Da den socialdemokratiske Regering havde, om end kun for kort Tid, Magten i England, lovede den med forskellige Mellemrum, at nu skulde et saadant Forslag komme; en Overgang hed det, at det skulde komme til Paaske. Saa kom det til Juli, og det blev altsaa ikke gennemført. (*Dahlgaard*: Det blev forelagt). Det blev forelagt overmaade meget senere, end det var lovet; mine Datoer er rigtige, og hvis man ønsker at bestride dem, vil jeg gerne høre det dokumenteret. Man skulde tro, at der, naar det var en saa væsentlig Begivenhed, selv i den store Travlhed kunde være blevet Tid til at forelægge det noget tidligere.

I Tyskland, hvis industrielle Betydning man heller ikke vil underkende, har man i sin Tid allerede inden Washington-Konferencen vedtaget en 8 Timers Arbejdsdag, som imidlertid er forsvundet. Man er i 1923 — tror jeg, det var — gaaet væk fra den og gaaet over til en Nødlovgivning, eller hvad man nu vil kalde det, man er gaaet over til at gøre Voldgiftsavgørelser obligatoriske, bindende, selv om de gaar imod Arbejderen og Arbejdsgiverens Ønsker; og at man mange Steder i Tyskland i adskillige Industrier har indført en betydelig længere Arbejdstid end de 8 Timer, tror jeg ikke kan bestrides.

I Frankrig har man ogsaa en Lov om 8 Timers Arbejdsdag, som ligeledes er forudfor Washington-Konferencen. Det viser sig for Resten, at de Lande, som har lovgivet paa dette Omraade inden Washington-Konferencen, har haft visse Fordele, idet de ikke har behøvet at rette sig efter Konventionen, de har selvstændig lavet en Lov, som de har kunnet gennemhulle saa ofte og saa grundigt, at den ikke paa nogen Maade ligner Konventionsforslagene, og naar de saa bliver anmodet om at bringe deres Lovgivning i Overensstemmelse med Konventionen, kan de henvise til den tidligere Lov, som maaske i sin Oprindelse var noget nær Konventionsforslaget, men som efterhaanden i Praxis, administrativt, er blevet overmaade meget forandret. Dette er i høj Grad Tilfældet i Frankrig; dér har man støttet paa Begrebet: Dekreter, truffet